

тѣ, прѣдъ видѣ на което князь Александрѣ и рѣшилѣ да повика на власть водителитѣ на либералната партия.

Славейковѣ всѣкога е ималѣ голѣмо отвръщение къмъ министерския портфель, той нѣколко пѣти бивалѣ прѣдсѣдатель на Народното Събрание; но при всичко това, два пѣти той билѣ принуденѣ да вземе участие въ кабинета, единѣ пѣтъ съ Драгана Цанкова, другий пѣтъ съ Петка Каравеловѣ.

Славейкова постоянно сѣ го избирали депутатинѣ въ нѣколко избирателни окръзи.

Като говоря за господарственнитѣ мѣжѣе на съврѣмenna България, азѣ не мога да замълча за оновога който играе въ тая минута такава прѣобладающа роля. Може да се расчита, че достоинството и финанцитѣ на страната ще бждатѣ най добрѣ запазени всичко врѣме, до като той се намира на власть, а това не е малко качество, кога се приближаватѣ къмъ Черно море.

Навсѣкждѣ въ България името на Каравелова се произнася съ най голѣмо уважение. Двамата брата, Любенѣ и Петко сѣ родили въ Копривщица, градецѣ около Пловдивѣ. Той именно градецѣ е далѣ сигналѣ за въстание въ 1876 година.

По голѣмия, Любенѣ билѣ писателѣ и поетѣ. Той прѣзѣ всичкия си животѣ работилѣ за възбужданне България противѣ турското господство; но, него го уважаватѣ особенно като едно отѣ украшенията на националната литература. Неговитѣ съчинения, новелли, романи, стихове, въ които се огражава съврѣмения животѣ на България, станали классически; всѣкий, който знае да чете, ги изучава и ги знае на-устѣ. Много отѣ неговитѣ изрѣчения влѣзли въ обикновенния разговорѣ. Въ изданията, както: *Независимостѣ*, *Свобода*, *Знание* и т. н., които се издавали въ Букорещѣ, той билѣ първий, който проповѣдвалѣ съюзѣ между всички господства на Балканския полуостровѣ.

Той прѣкаралѣ живота си въ Румжния и въ Сърбия, като емигрантинѣ, а въ България се върналѣ въ прѣдвечерие-то на Народното Събрание въ Търново, въ врѣме учрѣждение-